

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 152

Over het gebed

Ik geloof in gebed. Ik geloof dat mensen altijd zouden moeten bidden en niet verslappen (Luc. 18:1), dat zij zonder ophouden zouden moeten bidden (I Thes. 5:17). Ik geloof dat bij alles onze wensen door gebed en smeking met dankzegging bekendgemaakt moeten worden bij God (Fil. 4:6). Ik geloof dat gebed essentieel is als de gelovige alle onderdelen van zijn door God gegeven wapenrusting effectief wil laten zijn (Ef. 6:13-18). Ik ben ervan overtuigd dat mijn leven in relatie tot God verward, onvolledig en chaotisch zou worden als ik niet doorga met bidden.

Deze woorden geven in het kort aan wat ik geloof over het belang en de waarde van het gebed; maar ik vind dat ik ook wat dingen naar voren moet brengen die ik niet geloof over het gebed – dingen die veel christenen menen en in praktijk brengen.

Ik geloof niet dat het gebed de voornaamste plaats moet hebben in onze relatie tot God. Aangezien de Bijbel ons zegt dat God een bepaalde volgorde, of rangschikking heeft vastgesteld, opdat Christus Jezus in alles de eerste plaats zou innemen (Col. 1:18), ben ik ervan overtuigd dat we Hem de eerste plaats moeten geven in ons leven. Hij is belangrijker voor ons dan het voorrecht van het gebed, een waarheid die alle kinderen van God kunnen aanvaarden zonder de waarde van het gebed ook maar in het minst te devalueren.

Ik kan niet meevoelen met mensen die van het praktiseren van het gebed een godsdienst maken. Deze mensen denken dat het gebed een ritueel is dat uitgevoerd moet worden, met bepaalde woorden, op vastgestelde tijden en onder bepaalde voorwaarden. Zij willen bepalen hoe vaak er per dag gebeden moet worden, of iemand daarbij moet

staan of knielen en of iemand naar boven moet kijken naar de hemel, of juist naar de grond beneden.

Er zijn veel mensen die vinden dat als zij de juiste positie of houding kunnen vaststellen, de juiste aanhef kunnen vinden, de juiste stembuiging en de correcte slotwoorden, zij gunstige beslissingen op hun verzoeken zullen krijgen. Er zijn ook mensen die vinden dat gebeden die worden uitgesproken in gebouwen die 'kerk' worden genoemd meer effect zullen hebben dan gebeden die in huis of in de open lucht worden uitgesproken. Er zijn werkelijk mensen die denken dat een gebed dat wordt uitgesproken op een hooggelegen plaats (een gebedstoren, boven in een kerktoeren of op een bergtop) niet zover hoeft te reizen als het gebed dat wordt uitgesproken door iemand die op de grond staat.

Er wordt voortdurend gevraagd of een gebed moet worden afgesloten met de verklaring aan God dat deze dingen zijn gevraagd 'in de naam van Jezus' of 'in de naam van de Here Jezus Christus.' Moet het gebed worden gericht tot God, tot de Vader of tot Jezus Christus.

Niet zolang geleden kreeg ik een brief waarin gevraagd werd of ik tot God of tot de Vader bid. Nadat ik dit gelezen had, bedacht ik me dat ik in al de drieënzestig jaar als gelovige in Jezus Christus nog nooit had nagedacht over de titel waarmee ik de Almachtige aanspreek. Aangezien God de Vader is en de Vader God, wat maakt het dan uit welke titel ik gebruik? Toen ik verder nadacht kwam ik tot de conclusie dat mijn min of meer formele gebeden gewoonlijk beginnen met 'mijn God en mijn Vader, de God en Vader van mijn Heer en Heiland Jezus Christus.' Er is echter een gelegenheid geweest waarin ik daarvoor geen tijd had en eenvoudig riep: 'help!' En dat gebed is beantwoord.

Vragen over de woorden die in het gebed gebruikt moeten worden als we tot God naderen, worden vaak gesteld en besproken in bijbelstudiegroepen. Ik ben er zeker van als ik met al die dingen rekening moest houden voordat ik in gebed ga, er geen tijd overblijft om mijn wensen aan God bekend te maken. In dit verband moet ik denken aan een gemakkelijk gedichtje, dat gewoonlijk wordt toegeschreven aan mevrouw Edward Craster:

De duizendpoot was heel gelukkig
Totdat een pad zei, met plezier,
'Zeg eens welke poot op de andere volgen mag?'
Daarvan raakte haar verstand zo van slag
Dat ze verbijsterd in een greppel lag
En zich afvroeg hoe ze moest lopen vanaf hier.

De meeste mensen vinden dat het gebed in de eerste plaats een manier is om dingen van God gedaan te krijgen, dat wil zeggen dat dit het echte belang en doel is van gebed. En hoewel het waar is dat we vele goede dingen ontvangen op het gebed, zou dat niettemin het minste en laatste moeten zijn in onze gedachten als we tot God naderen. Het belangrijkste doel van het gebed zou altijd te maken moeten hebben met het voorrecht dat we contact kunnen hebben met Hem.

Het is voor geen enkel mens juist om over zijn vrienden te denken als bronnen waaruit we dingen kunnen ontvangen die we nodig hebben. Het is waar dat we veel goede dingen van onze vrienden kunnen ontvangen, maar het is niet correct om hen op die manier te gebruiken. En het is ook niet juist om God op die manier te gebruiken. Jacobus verklaarde aan hen tot wie hij schreef: 'Jullie vragen, maar jullie krijgen het niet, omdat jullie vragen op een minderwaardige manier, opdat jullie het kunnen gebruiken voor jullie eigen bevrediging' (Jac. 4:2, Sellers' vertaling). God zal ons niet helpen als er in ons gebed iets zit van egoïstisch streven of persoonlijk voordeel.

De grootste overtreding met betrekking tot het gebed wordt begaan door christenen die beloften claimen die nooit aan hen zijn gedaan en door hen die teksten nemen die niets met gebed te maken hebben en het daar toch op toepassen. Dat gebeurt uit gewoonte en als gevolg van deze verkeerde toepassingen zijn er velen die gedesillusioneerd en diepbedroefd zijn wegens het ogenschijnlijk falen van God om in te gaan op wat zij noemen de 'duidelijke beloften die de Bijbel geeft met betrekking tot het gebed.'

Laat ons eens stilstaan bij een waargebeurd verhaal van iemand die plotseling met een grote nood te maken kreeg – de ziekte van zijn liefhebbende en geliefde vrouw, de moeder van zijn vijf jonge kinderen. Wat in eerste instantie een tijdelijke ziekte leek, bleek een niet operabele kwaadaardige tumor te zijn. Alle hoop leek vervlogen totdat hij bezoek kreeg van zijn voorganger die hem vertelde dat hij niet hoefde te wanhopen en dat hij alleen maar zijn hand hoefde te leggen op de beloften van God. De voorganger opende zijn Bijbel en wees hem op de woorden van de Here Jezus Christus in Mattheüs 21:22, waar staat: 'al wat gij in het gebed gelovig vragen zult, zult gij ontvangen.' Op basis van deze belofte was het alleen maar nodig dat hij ernstig zou bidden voor de genezing van zijn vrouw en vast geloven dat God zou antwoorden en dan zou zij beter worden. De man had toen weer hoop en toen er een glimlach van vreugde op zijn gezicht verscheen, wees de voorganger op nog een andere uitspraak van de Here Jezus in Mattheüs 18:19: 'wederom, voorwaar Ik zeg u, dat, als twee van u op de aarde iets

eenparig zullen begeren, het hun zal ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is.'

Hij paste deze woorden toe met de woorden: 'jij wilt ongetwijfeld dat je vrouw beter wordt en ik wil ook dat zij genezen wordt. Dat zijn er dus twee. En er zijn nog anderen, die hetzelfde willen – er zijn in feite meer dan 700 anderen in onze kerk die willen dat zij wordt genezen, aangezien afgelopen zondag haar nood is bekendgemaakt. Laten wij dan hier in gebed neerknielen, deze belofte claimen en God aanroepen om Zijn Woord te vervullen.'

Dat hebben ze gedaan, maar het had geen nut. Drie weken later was de vrouw dood en het gevolg was een verlies aan vertrouwen in het Woord van God, veroorzaakt door de verkeerde interpretatie van teksten en het op zichzelf toepassen van beloften die zijn bedoeld voor andere mensen.

In Mattheüs 21:22 heeft de Heer het over bepaalde omstandigheden waarin een duidelijk geloofsprincipe aan de orde is. Dat wordt uitgedrukt in het woord 'gelovig' dat velen opvatten als vertrouwen of geloof in onze gebeden, dat wil zeggen het geloof dat ze verhoord zullen worden.

Het Griekse woord voor 'gelovig' is hier *PISTEUŌ*, de precieze vorm is *PISTEUONTES*. 'Geloven' is een daad en de betekenis kan het best worden weergegeven met de woorden: 'handelen in geloof,' zodat dit gedeelte zou moeten luiden: 'alle dingen, wat je ook zult vragen in gebed, handelend in geloof, zul je ontvangen.' De woorden 'handelend in geloof' leggen de nadruk op het element dat aanwezig moet zijn wil het gebed dat uitgesproken wordt welwillend beantwoord worden.

Aangezien geloof ontstaat door een boodschap die gehoord wordt en die in alle zaken die met God te maken hebben van Hem moet komen en betrekking moet hebben op de situatie die zich voordoet, kan er zonder deze boodschap geen geloof bestaan. Neem bijvoorbeeld de keer dat Petrus op het water liep (Matt. 14:29). Hij had een woord van Christus ontvangen dat hem zei dit te doen. Hij hoefde nu alleen maar Christus op Zijn Woord te geloven en uit het schip stappen. Door dat te doen, 'handelde hij in geloof.' Zonder een woord van Christus zou hij nooit op het water hebben kunnen lopen.

Het belangrijke feit dat we hier onder ogen moeten zien, is dat God nooit en te nimmer, op welke manier dan ook, of op welke plaats dan ook aan u of mij gezegd heeft om op water te lopen, bergen te verplaatsen, zieken te genezen, melaatsen te reinigen, doden op te wekken of demonen uit te werpen. We kunnen niet 'handelen in geloof' in verband met deze dingen. Als we het proberen, worden we aangezet door onze eigen verlangens en handelen we eigenwijs.

Het gedeelte in Mattheüs 18:19 was gericht tot de twaalf apostelen (aangestelden), mannen die een positie uit de Here Jezus Christus hadden ontvangen in het Israël van God. Hen was de macht gegeven om een zaak op aarde te binden of te ontbinden en hun daden zouden worden bekrachtigd in de hemel. Als er een probleem zou ontstaan tussen twee gelovigen in Israël, moesten zij dat aan deze mannen voorleggen. Er werd hen hier door de Heer verteld dat er twee van hen nodig waren voor een quorum en om op te treden ten behoeve van de gemeenschap. Dit gedeelte heeft niets met gebed te maken.

In de brief aan de Filippensen vertelde Paulus aan de heiligen aan wie hij schreef, dat zij 'de dingen die blijven voortbestaan' moesten onderzoeken (Fil. 1:10). Dit belangrijke bevel is lange tijd voor de lezer van de meeste vertalingen verborgen gebleven ten gevolge van een dwaze herschrijving van het eerste gedeelte van deze tekst. Er staat dat na de grote verklaring van Paulus in Handelingen 28:28 sommige dingen bleven voortbestaan en in Filippensen 4:6,7 geeft hij ons de grootste waarheid die ons kan leiden op het gebied van het bidden in deze bedeling. Daar wordt ons gezegd: 'weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus.'

Laten we beginnen ons te ontdoen van ongerustheid, angst en bezorgdheid. Deze zaken veroorzaken grote stress en stress doodt meer mensen dan oorlog. Het is het kostbare voorrecht van allen die nu geloven in Jezus Christus om buiten het bereik van deze dingen te raken. 'Maar hoe moeten we dat doen?' zal iemand zeker vragen. Het antwoord is: 'door alles wat bezorgdheid of de angst veroorzaakt met gebed en smeking met dankzegging bekend te maken bij God. En als u dat gedaan heeft, laat uw wensen dan bij God om ermee te doen wat Hij besluit.' Zoals het lied zegt: 'breng uw last bij de Heer en laat die daar.' In dit gedeelte staat geen belofte over een antwoord, behalve dat Zijn vrede, die veel groter is dan wij kunnen bedenken uw hart en verstand zal behoeden. Wat u is overkomen kan zo groot zijn dat het uw hart ermee kan stoppen en uw gedachten het laten afweten, maar dat kan worden overwonnen als we onze wensen bekendmaken bij God en we tot rust komen. Zoals Sir Robert Anderson heeft gezegd: 'als het om een zaak ging die een vriend voor ons zou kunnen oplossen – een vriend wiens wijsheid wij kunnen vertrouwen en van wiens liefde we verzekerd zijn – zouden we dan niet blij zijn, nadat we hem alles hebben verteld, te kunnen zeggen: 'nu ken je mijn gevoelens en mijn wensen en ik laat het verder helemaal aan jou over.' En dat is precies waartoe God ons uitnodigt.'

